

בג:

עין משפט
נר מצוה

י"א א ב ג מ"י פרק א
מהל' פרה אדומה
הלכה : סתם לארץ שטו
ועשין דלכ :

מוסף דע"י

[illegible]

רבינו חננאל

אלא כפרה כלבד הוואל
דומיה קורן. אלב בישא
קרנבת מודו יאן שאן
לוקחין מן העובדי
נוככים. אי הכי הא
דנתיא לוקחין מן העובדי
נוככים בהמה לקרבן
מי רב רבנן ולא ר' אליעזר.
ועוד הא תניא
בהירושלמי דרבנן מנשיב
דנתיא איזא אוהבי חבירי
לא אליעזר חביב
אזא קרד קבצול נר' אלי
נביתו ישתתקו. ונר' מנשיב
דבהמה עובד מנשיב
כסירה לקרבן. עד כאן
לא פליגי רבנן.
כפרה אלא בחששא. רבנן
אז נרבעה דאי ספולא.
ש"מ דפרה דאיזא מזהב
היא. דא קרשי בדק

הבית היה רביעי, ופרקנין
שאתו היה דהמאט קרייה
רומאנו לא היה מפתח
ביוצא דורן, אלא
הוא מפתח ליוצא
דורן פסילה, ור' שמעון
מכשירי, ור' יוחנא ר'
שמעון לעמיה דאמר
יוצא דורן לא היה
דאמר ר' יוחנן
מודה ר' שמעון ר'
אסיקא (א) לא לבני
היה קדש מזה היה.
ולר' שמעון היה קדש
היה הבית היה, ולענין
רביעא אמר ר' שמעון
היה מפתח לה דבית
שישחטם בהם מום כס
כל השחט פסול לה דבר
ערה וצו' פסולין'
הוא פני שילא מ'
ד' אלוניו כרייה קדש
אלף היה מישאל קדש
לא מעבד כוביב, אלא
(ב) שום קדש לה חרובה
מבית וזאת החרובה
אשר תחת מאתה מום
וכסף תחורשה, ולא מ'
מישראל לא מעבד
כוביב, אלא שאלו את
ריא ד' חרין כיבד
ואם ואמר שאו
דאן מה עשה עובד
כוביב באשקולו
שן תחת שמו ר' אבין
לעומת שמו ר' אבין לאמר

(א) ע"י כחוס' כלן ד"ה אלל מעשה. (ב) נראה דל"ל אלל מעשה גבי תרומה המשכן דכתיב שם ויקחו לי תרומה ומכיו יבי'.

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

ש"מ דרחה קדשי מוצח היא. מימה להרבי"ס מגליה דקדשי מוצח היא וטעמא משום רביה דלמא לעולם היא דקדשי בדק הבית וטעמא משום עול דתנן (פיה פ"ב מ"ד) עלה עלייה זכר פסולה ויש לומר דרביה דאם שריא בקומה זקופה לא

[illegible][illegible]

ה. (ב) נראה ד"ל אלא מעתה גבי תרומת המשכן דמביט דם ויקחו לי תרומה ומביט יחי.

אלא כפרה אדומה דרמיה יקריס. דחייש עובד כוכבים להפסד
מזונה וכיף ליתריה: אבל בשאר קרבנות מודו. והא דחמיס
געיל (וכן: לוקחין מהן בהמה אחת תרמייה לא רבי אליעזר ולא רבנן:
כל לן קדר. קדר ישמעאל. ובכחי יעלו (לרצון) עני משהי אלמא
בשאר הקרבנות עני משהי ושיפר

אֶתְרָן רֹמִינִי דְלַעֲנִי [שס]: עַד כֵּאן לֹא
 פְּלִיגִי כו'. מִלְתָּא חֲסִי נִפְשִׁיהּ
 קֳמַר וְחִיל: אֵלֶּה בְּחֻשָּׁא. הֵיכֵא
 דְּלֵא חִינִן דְּרַבְשֵׁי פְּלִיגִי דְמַר מִי
 וּמַר לֹא חִיִּים: עֲדִי מוֹבֵה הֵיִא.
 דִּין קְדוּשָׁת מוֹבֵה יֵשׁ לֵה לִפְסָל
 בְּרִיעֵיהּ וְלַעֲנִין פְּדִיָּה דְלֵא נִפְקָא
 לְחֹל בְּלֵא מוֹס וְחָפ ע"ג דְּלֵא לְמוֹחַ
 קְרֵבָה: דְּלֵא. מ"ד לֵא אֲלִימָא
 קְדוּשָׁתִּיהּ (ו) מִקְדוּשָׁת בְּדָק הֵבִית וְעַל
 חֵל בְּדָר חֵל קְדוּשָׁת בְּדָק הֵבִית
 אֲחִי עַל אֲבִינִים. אֲמַלִּי. פְּסֻלָּה בֵּה
 רְבִיעִי: שְׁאֵנִי פֶרֶס דְּהֻשָּׁת קְרִיבֵיהּ
 לְעוֹלָם גְּבִי פְּדִיָּה וְהַעֲמִידָה
 וְהַסְרָה דִּין קִשְׁי בְּדָק הֵבִית עֲלֵיהּ
 וּמִיחֵי לַעֲנִין פְּסוּלִין יֵא מִיחֵי מִילְתָּא
 לְחִימִי בְּפֻסָּל דְּהֻשָּׁת קְרִיבֵיהּ
 רַחֲמָנָא לְמִי נָדַה חֻטָּאת הֵיִא [במדבר עז]:
 פְּסָל בִּיזָא דוֹנִן. דְּפֻסָּל הוּא
 לְשׁ. קְרִבְנוֹת דְּתִנִּי (בְּנִיחֵי דף
 ג). שׁוֹר אִי כֶּסֶף פֶּרֶט לְכֹאִס אִי
 עוֹ פֶּרֶט לְדִמָּה יֵא יוֹדֵל פֶּרֶט לִיזָא
 דוֹנִן וְהֵי קֶרֶב קְרִבְנוֹת מִכִּיב [ויקרא כג]:
 הִקְדִּישׁ בִּיזָא דוֹנִן. הִקְדִּישׁ לְפִרָה
 אֲדוּמָה יִזָּא דוֹנִן פְּסוּלָה כו':
 וְלֵד מַעֲלִיא הוּא. בְּחֻשָּׁת מִסְכָּת
 (דף מ). יִזָּא דוֹנִן אִין יוֹשְׁבִין עֲלִיו
 יִמִּי טוֹמָאָה וְיִמִּי טְהוֹרָה וְאִין חִיבִין
 עֲלִיו קִרְבָּה לִידֵה ר"ש חוּמָה הֵי
 הוּא כִילֵד וְיֵא לֵה טוֹמָאָה שְׂעֵה
 לוֹבֵד וּשְׂבוּעִים לְנֻקָּה וְכֵן יִמִּי טוֹהַר
 וְקִבְּנִין: מוֹדֵה ר"ש לַעֲנִין קְדָשִׁים.
 דְּבִחְמָה שְׂאֵלָה דִּין קְדוּשָׁת פְּסוּלָה
 לְקִבְּנִין דְּבִי טוֹמָאָה וְטוֹהַר לְחִימִי
 הוּא דְקִמָּר (ו) לִיה ר"ש מְרִיבִי
 הַכְּמוֹס אֵס נֻקָּה מִלֵּד [ויקרא יג] הוֹסִיף
 (ו) לִידֵה אַחֲרָה לְרִבּוֹת יִזָּא דוֹנִן אֵלֶּה
 בְּקִדְשִׁים מִדֵּי וְהָ דֵּי יוֹחֲנָן בְּחֻשָּׁת
 נָדַה: ה"ג אֲרִיזָה פֶּרֶס הוּאִיל

וּמוֹס פּוֹסֵל בֶּה דָּבָר עֲרוּה וּעֲבוּדָה כּוֹכְבִּים פּוֹסֵל בֶּה דְרָסִיפִּי
מִשְׁתַּחֲסֵה בִּהֶם מוֹס ^(ט) וְחָלָה דְרִי ר' יִשְׁעֵאֲחֵל כֵּל מִקּוֹס כִּי עַד כֵּן
שִׁמְיוֹנִין כֵּל שֶׁמּוֹס פּוֹסֵל בִּי כִי חִימָה לִרְעוּמָה דְרִימְסֵלָה
בִּרְעִימָה מִשּׁוֹד חֲתֻלָּת חֲרָמָה אֲחֵל הִינּוּ עֲמֵחָה לְדִמְסֵי
קִדְשִׁי בְּדָק הִבִּית הוֹאִיל וּמוֹס פּוֹסֵל בֶּה בְּדִמְסִי (בְּמִדְרָשׁ יוֹן) אֲשֶׁר אֵין בּוֹ
מוֹס: דָּבָר עֲרוּה. רַעֲשׁ: וּעֲבוּדָה כּוֹכְבִּים. כְּגוֹן מוֹקָה וּעֲבוּדָה
פְּסוּלִין כֵּה לְרִחֻקָּהּ הַחֲמָה לְמוֹס: כִּי שִׁמְיוֹן כֵּל בִּשְׂרָא אֵל דְּרִבּוֹ.
מִשְׁמִינִי. דוּר הַמְּבוֹר בְּעִבְרִי קִלְקֵל דְּכִמְסִי (בְּרִאשִׁימֹן) וִירֵאֵן כִּי הֵאֲחֵלֵם וְגו':
וְכִי שִׁמְאָה הִ"ף. לְאִסּוּר לְקֻטֵּה וְהִזְ וְאֲנִים טוֹבוֹת לְמִלְחָמָה הַמִּשְׁכָּן
מִן טְעוּבִי כּוֹכְבִּים: עַד הֵינן כִּיבּוֹד אֵל וְאֵם. מִנָּה אֲשֶׁר מְצוּה לְהִסְתֵּר
כִּיבּוֹד אֵל וְאֵם: מִתְּעָה עֲרוּה כּוֹכְבִּים. וְכִיִּשׁ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִשְׁחָזֵה אֵל כֵּן:
פִּסְסִים

[illegible]

ואבני

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. כל צאן קרד יקבצו
לֶךְ אִילֵי נְבוֹת יִשְׂרָאֵל
וְיִעָלוּ עַל רָצוֹן מִזְבֵּחַ
בֵּית תַּפְאֲרֵתִי אָפָר:
יִשְׁעֵיהֶם יִסֵּי
2. וְאִסַּף אִישׁ טְהוֹר אֶת
אֹפֶר הַפָּרָה וְהָיָה מִחוּץ
לְמִזְבֵּחַ כְּמוֹס טְהוֹר
וְהָיָה לַעֲרֹב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְמַשְׁמֶשֶׁת לְמִי נְדָה
חֲטָאֵת הוּא:

מבדיר ט'
ה. ומדן ג' ובר' א'
הקריבו א'
למס'
אלהים מכל אלה כ'
הקריבו בהם מוטם כ'
אל רצו רלבם;
ויקרא כה כ'
אמר אליהם א'
הקריבו והנה נשקחיה כ'
השחית על בשר א'
ורבו על הארץ;
בארשתי י' י'
ג. פ' ושתחנן ויעשיתם
לכם פ' למי חמנית ל'
מכל חמנית קר' ו'
בדיוס ד' ו'
את חקת הורדה
ש' צוה י' לאמר רב'
אלו בשר ישראל וקדש'
חפרה ארמה
השמימה אשר היא כ'
מוטם אשר אל על עליה
ג. מבדיר ט'
דבר אל בשר ישראל
ויקחו י' חרומה נטת'
לכוש אשר שרבו לבנו
הקטק את חרומותיה
שמות כה כ'

הגהות הב"ח

[illegible]

וארבע



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones